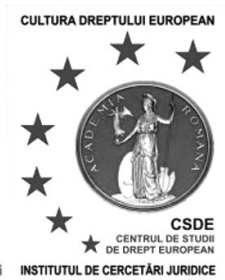

**PRACTICĂ JUDICIARĂ ÎN MATERIA
CONTESTAȚIILOR FORMULATE
ÎMPOTRIVA HOTARĂRIILOR
COLEGIILOR DE CONDUCERE ALE
INSTANȚELOR JUDECĂTOREȘTI**

Proiect al Revistei Forumul Judecătorilor

Demers susținut de Asociația Forumul Judecătorilor din România, Asociația Magistraților Europeni pentru Drepturile Omului și Centrul de Studii de Drept European (CSDE) al Institutului de Cercetări Juridice din cadrul Academiei Române.

**PRACTICĂ JUDICIARĂ ÎN MATERIA
CONTESTAȚIILOR FORMULATE
ÎMPOTRIVA HOTĂRÂRILOR
COLEGIILOR DE CONDUCERE ALE
INSTANȚELOR JUDECĂTOREȘTI**

**Generalități • Stabilire componență secții și complete specializate
• Repartizarea judecătorilor de la o secție la alta
a instanței • Drepturi bănești • Suspendarea executării
hotărârilor Colegiilor de Conducere**

Culegere de jurisprudență

**Selecție realizată de Oana Cristina Niemesch, judecător,
Curtea de Apel București**

**EDITURA UNIVERSITARĂ
București, 2015**

Redactor: Gheorghe Iovan
Tehnoredactor: Ameluța Vișan
Coperta: Monica Balaban

Editură recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice (C.N.C.S.) și inclusă de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (C.N.A.T.D.C.U.) în categoria editurilor de prestigiu recunoscut.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Practică judiciară în materia contestațiilor formulate împotriva hotărârilor colegiilor de conducere ale instanțelor judecătorești /

coord.: Oana Cristina Niemesch. - București : Editura Universitară,
2015

Bibliogr.

ISBN 978-606-28-0173-1

I. Niemesch, Oana Cristina (coord.)

34

DOI: (Digital Object Identifier): 10.5682/9786062801731

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate, nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul Editurii Universitare

Copyright © 2015

Editura Universitară

Director: Vasile Muscalu

B-dul. N. Bălcescu nr. 27-33, Sector 1, București

Tel.: 021 – 315.32.47 / 319.67.27

www.editurauniversitara.ro

e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

Distribuție: tel.: 021-315.32.47 / 319.67.27 / 0744 EDITOR / 07217 CARTE

comenzi@editurauniversitara.ro

O.P. 15, C.P. 35, București

www.editurauniversitara.ro

Cuvânt înainte

Prezentul volum reunește jurisprudența recentă, conturată în materia contestațiilor formulate împotriva hotărârilor Colegiilor de Conducere, acestea fiind organismele care dezbate problemele generale de conducere ale instanțelor și adoptă hotărâri menite să asigure buna organizare și funcționare a acestora. Regimul juridic al Colegiului de Conducere al instanțelor judecătorești este reglementat de art. 21-25 din Hotărârea Plenului CSM nr. 387/2005 coroborat cu Legea nr. 304/2004.

Din cuprinsul acestui volum se poate reține, cu titlu exemplificativ că, în cazul contestării unei hotărâri a Colegiului de Conducere, cerința interesului trebuie să existe nu numai la momentul declanșării procedurii administrative prealabile, ci și pe tot parcursul judecării procesului; că judecătorii sunt numiți în funcție fără a se impune o condiție cu privire la specializarea într-o anumită materie, cu excepția situațiilor în care judecătorii promovează pe o funcție de execuție, când se are în vedere specializarea pentru care judecătorul a optat la susținerea concursului și chiar și în astfel de situații pot interveni modificări pe baza acordului judecătorului în cauză; că stabilirea compunerii completelor de judecată, respectiv modificarea componenței acestora pentru motive obiective, intră în atribuțiile colegiului de conducere al instanței, atribuție exercitată la propunerea președintelui de secție căruia îi revine sarcina de a organiza activitatea administrativ judiciară a secției; că nu există o reglementare legală a condițiilor de formă pe care trebuie să le îndeplinească o hotărâre de colegiu; că vechimea dobândită într-o anumită specialitate poate influența cererile de mutare de la o secție la alta în cadrul instanței ori repartizarea unor cauze în cazul ivirii unor incompatibilități pentru toți judecătorii unei secții; că organul colegial competent, atunci când decide cu privire la componența secțiilor trebuie să țină cont de două criterii în exercitarea atribuției în cauză: volumul de activitate al secțiilor și specializarea judecătorului; că vechimea poate fi un argument de stabilire a gradului de specializare a unui magistrat, dar nu este singurul și nu întotdeauna acesta este esențial sau determinant

în acest sens; că modificarea planificării ședințelor de judecată nu presupune nici delegarea, nici transferul și nici detașarea judecătorilor incluși în planificare, întrucât aceste forme de modificare a raportului juridic de muncă al magistratului presupun ca cel vizat să fie mutat, cu acordul său, pe o funcție de execuție la o altă instanță; că legea face distincție între cele două categorii profesionale (personal auxiliar de specialitate și personal conex) și prevede expres care sunt drepturile salariale de care beneficiază fiecare categorie, personalul conex neregăsindu-se în categoria personalului ce beneficiază de sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică și de cel de confidențialitate; că potrivit art. 18 alin. 2, capitolul VIII, secțiunea a 4-a din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu studii superioare, care a ocupat funcții medii de specialitate, în calculul vechimii în specialitate se ia în considerare și cel mult jumătate din timpul cât a lucrat în funcțiile respective, iar potrivit notei 1 la anexa nr. VI din Legea - cadru, prin vechime în funcție, în sensul prezentei anexe, se înțelege vechimea în funcții auxiliare de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și parchetelor, iar vechimea în funcție se calculează potrivit dispozițiilor art. 18 alin. 2 din Legea - cadru și că deși colegiul de conducere nu are personalitate juridică, poate sta în judecată potrivit art. 56 alin. 2 din Codul de procedură civilă, fiind un organ de conducere care emite în activitatea desfășurată hotărâri ce pot face obiectul unei cereri de chemare în judecată.

Se poate observa că nu doar magistrații sunt destinatarii direcți ai prezentului volum, fiind evident că acesta se adresează și justițiabililor - cetățeni obișnuiți, aceștia putând fi direct interesați în contestarea unor hotărâri ale colegiilor de conducere ale instanțelor judecătorești în măsura în care, prin adoptarea lor, sunt de natură a le vătăma drepturile sau interesele legitime.

Oana Cristina Niemesch,
judecător,
Curtea de Apel București

Cuprins

CUVÂNT ÎNAINTE	5
I. GENERALITĂȚI	13
1. Anulare act administrativ - Hotărâre a Colegiului de Conducere. Cerința interesului trebuie să existe nu numai la momentul declanșării procedurii administrative prelabile, ci și pe tot parcursul judecării procesului. Lipsa de obiect a acțiunii în contencios administrativ	13
II. STABILIRE COMPONENTĂ SECȚII ȘI COMPLETE SPECIALIZATE	29
1. Stabilire structură numerică secții instanță. Criterii ce urmează a fi avute în vedere la dimensionarea secțiilor	29
2. Desemnare judecător sindic. Propunerea de desemnare. Criterii obiective. Anulare act administrativ	35
3. Problema specializării judecătorului care exercită funcția în cadrul tribunalului nu ca urmare a promovării unui examen, ci ca urmare a eliberării din funcția de procuror și numirea sa în funcția de judecător. Întrunire statutară a Colegiului de Conducere. Majoritatea cerută pentru adoptarea hotărârilor Colegiului de Conducere. Schimbarea membrilor completului de judecată. Mutarea unui judecător de pe o secție pe alta a instanței. Criterii	40
4. Promovare în funcții de execuție. Specializarea judecătorului. Repartizarea judecătorului pe o altă secție decât cea pentru care a formulat opțiune motivat de împrejurarea că repartizarea celuilalt judecător promovat ar fi cauzat situații de	

incompatibilitate. Condiții formale ale hotărârilor Colegiilor de Conducere. Motivarea acestor hotărâri	51
5. Promovare efectivă în funcții de execuție. Repartizarea de către Colegiul de Conducere a candidatului admis, contrar opțiunii sale la înscriere și examenului susținut la disciplina drept penal, pe Secția civilă a tribunalului. Specializarea judecătorului. Anulare act administrativ. Suspendare executarea act administrativ	59
6. Justificarea interesului în contestarea hotărârilor Colegiului de conducere. Examen de promovare în funcții de execuție. Valorificare. Vocație la promovare a candidaților care îndeplinesc doar condiția prevăzută de art.27 din Hotărârea Plenului CSM nr.621/2006. Opțiune a judecătorului cu privire la specializarea și secția pentru care susține examenul de promovare. Măsurile organizatorice ce nu afectează dreptul la carieră al judecătorilor și nici principiile promovării în funcții de execuție în ipoteza repartizării ulterioare a judecătorilor la alte secții decât cele unde promovaseră efectiv	84
III. REPARTIZAREA JUDECĂTORILOR DE LA O SECȚIE LA ALTA A INSTANȚEI	120
1. Specializarea judecătorului. Criteriile avute în vedere pentru stabilirea judecătorilor din cadrul secțiilor judecătorești. Act administrativ. Anularea hotărârii colegiului de conducere. Instanță competentă	120
2. Suplimentare schemă instanță cu două posturi. Justificarea interesului în anularea hotărârilor Colegiului de Conducere de repartizare a posturilor între Secția civilă și Secția penală. Repartizarea judecătorilor pe secții de către Colegiul de Conducere se face la solicitarea expresă a unor judecători, iar în lipsa unor astfel de solicitări, cu acordul celor în cauză. Fiecare mutare de la o secție la alta presupune exprimarea unui nou acordul	131

3. Modificare componență secție. Criterii obiective: volum de activitate și specializarea judecătorului. Momentul la care se poate dispune modificarea componenței secției. Prevalare interesul asigurării bunei funcționări a instanței față de stabilitatea judecătorului în specializarea secundară.	149
4. Urmărirea interesului prioritar al secției prin stabilirea componenței acesteia ținându-se seama și de specializarea judecătorului. Componenta teoretică, respectiv practică a specializării judecătorului. Stabilirea altor atribuții de serviciu decât cele de judecată	158
5. Mutarea unui judecător de la o secție la alta a instanței. Justificarea unei asemenea măsuri. Criterii de selecție ce urmează a fi avute în vedere în măsura în care nici un judecător nu solicită, respectiv nu își exprimă acordul pentru o asemenea mutare	166
6. Redistribuire judecători între secții. Neluare în considerare a opțiunilor formulate de judecătorii din cadrul secției penale și distribuirea a doi judecători din cadrul secției civile în cadrul secției comerciale și de contencios administrativ. Criterii	175
7. Modificarea planificării ședințelor de judecată la o secție prin includerea în aceasta a judecătorilor de la alte secții ale instanței nu presupune nici delegarea, nici transferul și nici detașarea judecătorilor incluși în planificare. Atribuție a Colegiului de conducere a instanței, iar nu a Consiliului Superior al Magistraturii. Lipsă de interes	181
IV. DREPTURI BĂNEȘTI	191
1. Judecător care, urmare a intrării în concediu de maternitate, nu și-a desfășurat activitatea efectiv pe întregul an calendaristic. Indemnizație de concediu. Primă de concediu	191

2. Salarizare personal conex. Spor de risc și suprasolicitare neuropsihică. Spor de confidențialitate. Anulare act administrativ .	198
3. Salarizare personal conex. Spor de risc și suprasolicitare neuropsihică. Spor de confidențialitate. Inexistența discriminării față de personalul auxiliar de specialitate	204
4. Salarizare personal conex. Spor de risc și suprasolicitare neuropsihică. Spor de confidențialitate. Distingție între personalul conex și personalul auxiliar de specialitate	209
5. Salarizare personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu studii superioare, care a ocupat funcții medii de specialitate. Vechime în funcție. Vechime în specialitate. Discriminare	213
V. SUSPENDAREA EXECUTĂRII HOTĂRĂRIILOR COLEGIILOR DE CONDUCERE	220
1. Suspendare executare act administrativ - hotărâre de Colegiu de Conducere. Caz bine justificat. Pagubă iminentă	220
2. Suspendare executare act administrativ. Legitimare procesuală pasivă Colegiu de Conducere al instanței. Desființare complet de judecată urmată de redistribuirea cauzelor doar între anumite completuri în vederea echilibrării volumului de muncă pe judecători. Extinderea specializării unui complet de judecată....	226
2. Suspendare executare act administrativ. Înființare de noi completuri specializate de către președintelui judecătoriei la propunerea Colegiului de Conducere. Luarea măsurilor necesare în vederea echilibrării volumului de activitate al secției civile prin preluarea cauzelor având ca obiect plângere contravențională de la secția civilă la secția penale	244

3. Suspendare executare act administrativ. Desființare complet civil urmată de trecerea judecătorului titular pe un complet penal. Specializarea judecătorului. Lipsa acordului judecătorului. Instanță fără secții specializate	261
4. Suspendare executare act administrativ. Capacitate procesuală a Colegiu de Conducere. Executarea parțială a actului administrativ. Neîntrunirea condițiilor cazului justificat și a pagubei iminente. Durata datei de recomandare și a intervalului de timp la care este stabilit primul termen de judecată în dosarele înregistrate după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă	272

I. Generalități

1. Anulare act administrativ - Hotărâre a Colegiului de Conducere. Cerința interesului trebuie să existe nu numai la momentul declanșării procedurii administrative prealabile, ci și pe tot parcursul judecării procesului. Lipsa de obiect a acțiunii în contencios administrativ

- art. 28 alin.1 din Legea nr.554/2004,
- art. 33 din noul Cod de procedură civilă

• *după respingerea, prin Hotărârea nr.2 din 14.02.2013 a Colegiului de conducere, a cererii reclamantei de a judeca doar cauze în materie civilă și înainte ca aceasta să formuleze plângere prealabilă împotriva acestei hotărâri (data de 22.03.2013), prin nota intitulată „Informare” înregistrată sub nr.196/Ad/05.03.2013 s-a solicitat judecătorilor specializați în materie contravențională să precizeze dacă doresc să opteze pentru a judeca în materie civilă. Astfel cum rezultă din analiza acestui înscris, reclamanta a menționat „nu doresc, mulțumesc” și a confirmat prin semnătură această opțiune. Cu toate acestea, la data de 22.03.2013, a înregistrat plângerea prealabilă la instanță, iar ulterior a promovat prezenta acțiune în contencios administrativ. În considerarea acestui aspect și reținând și faptul că prin Ordinul de serviciu nr.61 din 03.04.2013, s-a hotărât desființarea completelor specializate în materie contravențională, de la acel moment atât cauzele din materie civilă, cât și cele contravenționale fiind înregistrate la toate completetele din cadrul secției civile, Tribunalul a apreciat că reclamanta nu a făcut dovada interesului în promovarea acțiunii nici la momentul declanșării procedurii judiciare administrative și nici ulterior, pe parcursul judecării procesului.*

• *sub aspectul excepției lipsei de obiect a acțiunii, în mod corect, prima instanță a reținut că anularea sau încetarea aplicării unui act administrativ după declanșarea controlului judecătoresc de legalitate nu lipsește de obiect acțiunea în contencios administrativ, pentru că legalitatea actului respectiv este cenzurată în raport cu*

prevederile legale în vigoare la data emiterii lui. Acest fapt nu exclude însă posibilitatea lipsirii acțiunii de cerința interesului, în contextul în care starea de fapt s-a modificat de așa natură încât verificarea legalității actului administrativ contestat ar fi lipsită de orice consecințe practice.

Curtea de Apel Oradea, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, decizia nr.3462/CA din 5 noiembrie 2014, dosar nr.4689/111/CA/2013

Prin Sentința nr.6467/CA din 29.11.2013, Tribunalul Bihor a respins acțiunea formulată de reclamanta D.C.L., judecător în cadrul Judecătoriei Arad în contradictoriu cu pârâțul Tribunalul Arad, ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală, a respins ca neîntemeiată excepția lipsei de obiect, invocată de pârâții Judecătoria Arad și Colegiul de conducere al Judecătoriei Arad, a admis excepția lipsei de interes, invocată de pârâții Judecătoria Arad și Colegiul de conducere al Judecătoriei Arad, a respins ca lipsită de interes acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta D.C.L., judecător în cadrul Judecătoriei Arad în contradictoriu cu pârâții Judecătoria Arad și Colegiul de conducere al Judecătoriei Arad, având ca obiect anularea parțială a Hotărârii nr.2 din 14.02.2013 a Colegiului de conducere al Judecătoriei Arad - cu privire la măsura de respingere a cererii reclamantei de a judeca doar cauze în materie civilă, fără cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei sentințe, în termen și scutit de plata taxelor de timbru, a declarat recurs recurenta-reclamantă D.C.L., solicitând admiterea recursului, în principal, casarea în totalitate a hotărârii atacate și trimiterea cauzei la instanța a cărei hotărâre este atacată cu recurs deoarece a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului, iar în subsidiar, rejudicarea cauzei și admiterea acțiunii în contencios.

În dezvoltarea motivelor de recurs, recurenta a învederat că înțelege să critice hotărârea recurată prin prisma a trei motive de casare:

1. Prin hotărârea dată, instanța a încălcat regulile de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității.

2. Hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază, totodată, cuprinde motive contradictorii și străine de natura cauzei în ceea ce privește soluționarea excepției lipsei de interes.

3. Hotărârea a fost dată cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material.

Considerații introductive esențiale:

Având în vedere caracterul și natura acțiunii în contencios administrativ, condițiile de exercițiu ale acestei acțiuni derogă de la norma generală, Codul de procedură civilă, în acest sens exprimându-se atât doctrina, cât și jurisprudența, iar dispozițiile art.28 alin.1 din Legea nr.554/2004 sunt exprese, în sensul că: Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte, precum și cu procedura reglementată de prezenta lege. Compatibilitatea aplicării unor norme ale Codului de procedură civilă se stabilește de instanță, cu prilejul soluționării excepțiilor.

Legea nr.554/2004 reglementează prin art.1 alin.1, art.8 și 18 un contencios subiectiv de plină jurisdicție, în cadrul căruia instanța are de analizat pe fond nu numai conformitatea actului administrativ cu legea, ci și existența unei vătămări produse reclamantului într-un drept ori interes legitim, în lipsa căruia nu poate fi aplicată sancțiunea anulării (decizia nr.3324 din 29 iunie 2007, rep. ÎCCJ - Secția contencios administrativ).

Motivul pentru care a fost admisă excepția interesului este nedovedirea de către reclamantă a condiției interesului ca folos practic imediat, apreciere nelegală deoarece, în momentul introducerii acțiunii de contencios administrativ, reclamantul afirmă doar existența unui drept subiectiv sau interes legitim și vătămarea sa prin actul atacat, urmând ca efectiv existența dreptului sau a interesului și legătura de cauzalitate între actul administrativ și vătămare să fie dovedite cu prilejul judecării pe fond a litigiului.

În doctrină și jurisprudența s-a arătat care sunt condițiile de admisibilitate ale acțiunii în contencios administrativ, adică acele condiții care sunt absolut necesare pentru exercitarea dreptului la acțiune și fără de care pricina nu poate fi judecată pe fond a) recursul administrativ prealabil, capacitatea și legitimarea procesuală activă și pasivă, termene de intentare a acțiunii, obiectul acțiunii, competența, și b) condiția de admitere pe fond a acțiunii de contencios administrativ - existența și vătămarea dreptului subiectiv, ceea ce determină ca actul să fie ilegal, iar refuzul să fie nejustificat.

Doar în lipsa unei condiții de admisibilitate, acțiunea va fi respinsă ca inadmisibilă sau competența va fi declinată unei alte instanțe, pe când în cazul în care actul este legal sau refuzul justificat, acțiunea va fi respinsă ca nefondată, art.18 din Legea nr.554/2004 menționând expres soluțiile pe care le poate da instanța.

Prin modul de soluționare a acțiunii exercitate, instanța de fond a încălcat art.21 și 52 din Constituția României și art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor.

Soluția pronunțată de prima instanță a reprezentat de fapt o sancțiune pentru nedovedirea interesului ca folos practic imediat, deși nici Legea contenciosului administrativ și nici norma constituțională de principiu ce guvernează această materie, art.52, nu prevede o astfel de condiționare, dimpotrivă, în momentul introducerii acțiunii de contencios administrativ, reclamantul afirmă doar existența unui drept subiectiv sau interes legitim și vătămarea sa prin actul atacat, urmând ca efectiv existența dreptului sau a interesului și legătura de cauzalitate între actul administrativ și vătămare să fie dovedite cu prilejul judecării pe fond a litigiului.

Dezvoltarea motivelor de recurs:

1. Prin hotărârea dată, instanța a încălcat regulile de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității.

Astfel, prin impunerea unei condiții de exercițiu a acțiunii de contencios, condiție neprevăzută în această materie cu privire la acest tip de acțiune, judecătorul fondului a încălcat următoarele dispoziții de procedură constituite în principii fundamentale ale procesului civil: art.6, art.7, art.8, art.20 C.pr.civ.

Fiind impusă o condiție de exercitare a acțiunii care trebuia examinată pe fond, instanța a încălcat dreptul la un proces echitabil, prin componenta sa esențială, accesul liber la justiție - art.6 C.pr.civ.

Instanța, neaplicând dispozițiile legii speciale, a contenciosului administrativ, în condițiile în care norma constituțională de principiu prevede expres la art.52 alin.2 că limitele și condițiile exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică, nu a asigurat sub nicio formă respectarea dispozițiilor legii privind realizarea drepturilor reclamantei și a încălcat el însuși legea (Legea nr.554/2004, art.1, 8, 18 și art.52 alin.1 și 2 din Constituția României) - art.5 C.pr.civ.

Din încălcarea principiului legalității, din condiționarea exercitării acțiunii în contencios de dovedirea interesului deși instanța avea obligația să-l verifice pe fond, s-a produs și încălcarea art.8 C.pr.civ., ce reglementează principiul egalității prin care este garantată exercitarea drepturilor procesuale, în mod egal și fără discriminări.

Potrivit art.20 C.pr.civ., ce reglementează respectarea principiilor fundamentale, judecătorul are îndatorirea să asigure respectarea și să respecte el însuși principiile fundamentale ale procesului civil, sub sancțiunile prevăzute de lege.

În cauză, judecătorul cauzei a încălcat principiile fundamentale ale procesului civil prevăzute la art.6, 7 și 8 C.pr.civ.

Aceste principii fundamentale reprezintă mai mult decât regulile de procedură, deoarece de respectarea acestora depinde întreaga desfășurare a procesului și asigură respectarea celorlalte reguli de procedură, iar nesocotirea, încălcarea acestora atrage sancțiunea nulității hotărârii.

2. Hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază, totodată, cuprinde motive contradictorii în ceea ce privește soluționarea excepției lipsei de interes, precum și motive străine de natura cauzei în soluționarea acestei excepții.

2.A. Hotărârea cuprinde motive contradictorii:

Deși în hotărârea recurată s-a reținut că acțiunea în contencios nu este lipsită de obiect deoarece actul administrativ atacat,

Hotărârea de colegiu nr.2/14.02.2013, a produs efecte juridice în perioada 14.02.2013-03.04.2013, efecte care nu au fost înlăturate prin Hotărârea de colegiu din 03.04.2013, respingând excepția lipsei de obiect ca neîntemeiată, totuși, se reține ca fiind întemeiată excepția lipsei de interes deoarece recurenta nu a făcut dovada interesului în promovarea acțiunii nici la momentul declanșării procedurii judiciare administrative și nici ulterior, pe parcursul judecării procesului.

Tribunalul, deși recunoaște că în ce o privește pe reclamantă actul administrativ a produs efecte care nu au fost înlăturate, nu a avut în vedere că scopul acțiunii în contencios, ce rezultă atât din art.52 Constituția României, republicată, cât și din art.1 alin.1 din Legea nr.554/2004, este înlăturarea efectelor vătămătoare ale actului nelegal, anularea actului administrativ atacat, recunoașterea dreptului pretins sau a unui interes legitim și repararea pagubei cauzate persoanei vătămate prin actul nelegal, aspecte asupra cărora instanța competentă are obligația și competența să se pronunțe, sens în care a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.2972/11.07.2007.

Astfel, Tribunalul, pe de o parte, reține existența unor efecte neînlăturate, iar, pe de o parte, reține că nu are interes să fie înlăturate aceste efecte, ceea ce denotă contradicția dintre motivele reținute în motivarea celor două excepții.

Este invocată jurisprudența europeană în materie de contencios administrativ, în speță, Cauza *Gold împotriva României*, în care Statul Român a fost sancționat pentru încălcarea art.6 din Convenția Europeană, încălcarea constând în refuzul instanțelor de a examina legalitatea unei decizii administrative.

De asemenea, este menționată și jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene în cauza *Gencor LTD.C COMISIEI*, t-102/96, hotărârea din 25 martie 1999, care a subliniat faptul că, „acțiunea în justiție poate fi îndreptată și împotriva unui act care a fost deja pus în aplicare sau care a fost abrogat, pentru că actul în cauză a putut produce efecte juridice care nu au fost înlăturate prin simpla lor abrogare, scopul acțiunii fiind obținerea unei hotărâri prin

care emitentul să fie obligat să înlăture consecințele vătămătoare produse asupra reclamantei, precum și evitarea repetării în viitor a presupusei nelegalități.

Tribunalul Bihor a reținut că reclamanta nu are un folos practic imediat, deși în acțiune și răspunsul la întâmpinare aceasta a arătat explicit și în detaliu folosul, și anume recunoașterea caracterului nelegal al actului juridic emis, precum și al efectelor produse de acesta în intervalul de timp în discuție (de la data emiterii lui și până la data desființării completelor specializate în materie contravențională), ca formă de reparare a unui prejudiciu cu caracter nepatrimonial, dedus din încălcarea unui drept pe care consideră că îl are, și anume acela de a se fi dat prioritate cererii sale de modificare a specializării, cu respectarea criteriilor legale care își recunosc această prioritate în raport de celelalte cereri analizate la aceeași dată.

Conform dicționarului explicativ al limbii române, prin *folos* se înțelege un câștig moral sau material, deci, față de precizările formulate, recurenta apreciază că a justificat un folos de natură nepatrimonială, morală, aspecte, apărări care nu au fost analizate de către tribunal, motivarea axându-se pe aspecte generale, pur teoretice și cu referire la o notă internă ce nu are caracter de act administrativ apt să producă consecințe în ce privește hotărârea de colegiu contestată.

Tribunalul Bihor, în hotărâre, nu analizează interesul invocat, dar nici nu înlătură susținerile reclamantei, practic nu a motivat, nu s-a pronunțat asupra celor invocate, mulțumindu-se să rețină formal și general că nu a făcut dovada interesului, interes pe care tocmai instanța trebuia să-l verifice prin soluționarea cauzei pe fond, dată fiind natura acțiunii în contencios administrativ, cât și condițiile de admisibilitate ale acestei acțiuni.

Or, după cum s-a arătat în literatura de specialitate, obiectul acțiunii directe în contencios administrativ, potrivit art.52 alin.2 din Constituția României, republicată, este constituit de actul administrativ nelegal prin care se vatămă un drept subiectiv sau un interes

legitim, iar Legea nr.554/2004 dezvoltă această normă de principiu constituțională.

2.B. Hotărârea nu cuprinde motivele pentru care instanța a înlăturat susținerile și apărările reclamantei privind existența interesului, nu a răspuns în fapt și în drept asupra apărărilor și pretențiilor formulate cu referire la interesul invocat.

După cum s-a subliniat în literatura de specialitate, o împrejurare de fapt sau de drept trecută poate face să subziste un interes actual de a acționa astfel că, întotdeauna în acțiunile de contencios administrativ subiectiv deplină jurisdicție, dată fiind natura și caracterul acesteia, interesul este actual.

În hotărâre nu se arată de ce pretențiile și apărările reclamantei nu reprezintă un „folos practic imediat”, de ce nu a făcut dovada interesului în promovarea acțiunii, nici la momentul declanșării procedurii administrative și nici ulterior, din moment ce acțiunea are obiect, iar actul contestat a produs efecte juridice în intervalul de timp recunoscut chiar de către instanță, or, după cum s-a arătat în literatura de specialitate și s-a statuat în practica instanțelor, motivarea hotărârii este necesară nu doar pentru ca părțile să cunoască motivele ce au fost avute în vedere de către instanța de fond în pronunțarea soluției, ci și pentru ca instanța ierarhic superioară să aibă în vedere, în aprecierea legalității și temeiniciei hotărârii, și considerentele pentru care s-a pronunțat soluția respectivă.

Instanța nu a explicat ce consecințe produc sau au produs aceste efecte pentru reclamantă, din moment ce efectele există, și ce se întâmplă mai departe dacă au fost recunoscute ca simplă existență, dar nu prezintă interes în sensul vătămării dreptului subiectiv și a interesului legitim privat.

În hotărâre, la soluționarea excepției lipsei de interes s-a menționat care este una dintre condițiile de exercițiu ale oricărei acțiuni civile, fără a se ține seama de faptul că prezenta acțiune este o acțiune în contencios subiectiv de plină jurisdicție, iar conform dispozițiilor imperative ce reglementează această acțiune, în cadrul acestui contencios instanța nu se limitează la aspectele formale ale